

rentens nuværende faste Takster er for lave, og hvis man gaar over til at gøre disse Takster højere, kan man naturligvis bedre have et Dyrtidstillæg, som ikke hviler paa de samme retfærdige Principper. Det samme gælder i øvrigt, naar man, som vi ønsker, fører Brændselshjælpens Takster, de 75 og 50 Kr., over i Aldersrenteloven; de skal ikke, som det ærede Medlem Hr. Hedegaard var inde paa, ind i Aldersrentelovens faste Takster, de skal blive ved at være en speciel Hjælp, en Brændselshjælp. Men vi maa naturligvis gøre Taksterne tilstrækkeligt høje for ikke at gøre den samme Fejl om igen, som vi gjorde, da vi lavede Taksterne i Aldersrenteloven. Et af to: Enten maa man følge det ærede Medlem Hr. Henningsen og have Takster plus det frie Skøn, eller ogsaa maa man have tilstrækkelig høje Takster og lade være med det frie Skøn. Vi er nu en Gang Tilhængere af det sidste: tilstrækkelig høje Takster, saa at man er sikker paa, at de Mennesker, som virkelig skal have Underhold, kan faa Underhold. Det ærede Medlem Hr. Henningsen havde ikke ganske Ret i, at Dyrtidstillæget er ens for alle. Der gives jo nogle Udtalelser. Hvis man kun er berettiget til at faa en mindre Aldersrente, end Dyrtidstillæget andrager, kan man ogsaa kun faa den mindre Dyrtidshjælp. Men i det store og hele har det ærede Medlem naturligvis Ret i, at Dyrtidshjælpen nu har en noget ensartet Karakter.

Jeg finder ikke Anledning til at komme dybere ind paa Sagen. Jeg personlig er overordentlig tilfreds med den Elskværdighed, Forslaget har mødt her, og jeg haaber paa det bedste Resultat i Udvalget.

Hedegaard: Det ærede Medlem Hr. Henningsen, som var Ordfører for det radikale Parti, kom i Begyndelsen af sin Tale med en Udtalelse om, at netop dette Forslag, som nu igen i Aar er til Behandling her i Tinget, var det bedste Bevis for, at Aldersrenten var for ringe. Jeg kan ikke anerkende Rigtigheden af en saadan Udtalelse. Der er, som jeg sagde i mit Indledningsforedrag, efter min Mening visse Forhold, som vi paa Grund af de unormale Tilstande maa overlade til det frie Skøn. Aldersrentelovens Takster kan kun lægges fast for det, som man kan kalde de normale Forhold, og ikke for de specifikke Forhold, som kommer frem, og derfor fik vi ogsaa indført de forskellige Ting, man skulde skønne over, navnlig hvad angaar Dyrtidsparagraffen. Det er derfor efter min Mening heller ikke nødvendigt i Fremtiden at op-

retholde en Supplementslov, kan vi kalde det, til selve Aldersrenteloven.

Endelig kom det ærede Medlem stærkt ind paa, at vi var Tilhængere af de faste Takster og ikke ellers turde eller mente at ville gaa over til det frie Skøn, og han vilde deri lægge ind, at det kun var, naar det gjaldt om at gaa nedad, at vi gik til det frie Skøn, men ikke, naar det gjaldt om at gaa opad, medens det ærede Medlem mente, at vi kunde gaa til begge Sider. Vi er fremdeles Tilhængere af faste Takster; dér er vor Stilling slet ikke ændret. Men disse supplerende Foranstaltninger eller unormale Ting kan man ikke lovgive om i Enkelt-heder; og derfor ønsker vi ogsaa i dette Tilfælde at lægge det over til Kommunernes frie Skøn, om de mener, at der er Grund til at give en saadan Hjælp, som er foreslaaet i Lovforslaget her; og vi mener ogsaa, at vi bør beholde de Refusionsbestemmelser, vi har. Kommunerne kommer haardere ind under Ansvar, naar de, der skal bevilge Hjælpen, selv skal betale den. Jeg har den Tro, at hvor der virkelig er Trang til at supplere disse Aldersrenter, vil Kommunerne; der har Ansvar, ogsaa give, hvad der er forsvarligt.

Den højtærede Indenrigsminister kom, hvad jeg for øvrigt kan være tilfreds med, til at udtale, at han var villig til Forhandling om en Graduering; og vi fra vor Side kan ogsaa ønske den indenfor Skønnet, saaledes at man ikke giver det fulde Beløb til Brændselshjælp til Folk, der har større Indtægter eller Formue. Men naar den højtærede Indenrigsminister sagde, at Brændselet er dyrere i Aar end i Fjor, kan jeg ikke erkende Rigtigheden af det. Jeg har liggende for mig statistiske Efterretninger beregnet fra 1. Juli og har Gennemsnittet for Maanederne April, Marts osv., tilbage til Oktober 1923; og det viser sig da, at der kun for knuste Koks er en ganske lille Stigning, men for de andre Brændselsorter er der en i øvrigt ret ubetydelig Nedgang. I det store og hele har vi de samme Brændselspriser i Aar som i Fjor; og naar vi kom til Tallene 35 og 40, som blev vedtaget i Fjor, var det paa Grundlag af Tal, der var skaffet til Vejre omkring fra de mest forskelligeartede Kommuner. Nu sagde det ærede Medlem Hr. Holger Larsen nok, at man kunde ikke bygge paa noget saadant, fordi det var under andre Vilkaar, der blev givet den Gang. Jeg mener nu nok, man kan bygge paa det. Jeg skal oplyse om, at det højeste, Københavns Kommune har været oppe paa under det frie Skøn med Hensyn til Brændselshjælp, er 48 Kr. Jeg